

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 38Odi/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201583
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Hubináková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3120201583.9

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcov 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. a 2/ D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX E., obaja pr, zastúpení JUDr. Andreou Hauptvogelovou Hudcovičovou, advokátkou, so sídlom kancelárie A. Hlinku 58/81, 921 01 Piešťany, proti žalovanej A. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H. C. H. I., pr. zást. Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, 811 01 Bratislava, IČO 50 491 300, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

- I. Konanie o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer sa **zastavuje**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Dňa 18.2.2020 bola súdu doručená žaloba žalobcov 1/ a 2/ ktorou navrhovali zrušiť oddĺženie dlžníka – žalovanej A. F., pre nepoctivý zámer dlžníka popísaný v žalobe.

2. Žalobcovia v čase podania žaloby voči žalovanej boli veriteľom žalovanej, voči ktorej mali pohľadávku priznanú rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6C/58/2011-649 zo dňa 27.4.2016, právoplatný dňa 12.2.2018 a vykonateľný dňa 16.2.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/38/2017-789 zo dňa 23.11.2017, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom ako solidárnym veriteľom sumu 19.496 eur s prísl. . Jednalo sa o pohľadávku, ktorá žalobcom vznikla z titulu zhodnotenia bytu č. 26 na ul. Dukelská 1219/11 v Novom Meste nad Váhom, do ktorého ako dobromyseľní držitelia investovali počas obdobia keď boli jeho vlastníkmí a ktorý po tom, ako súd určil, že jeho vlastníčkou je žalovaná, museli byť vydať. Následne žalovaná byt previedla darovacou zmluvou na svojho syna a tento byt zároveň zaťažila vecným bremenom doživotného užívania pre seba a svojho druhu, pričom nedisponovala žiadnym iným majetkom, z ktorého by mohla uspokojiť pohľadávku žalobcov. Žalobcovia tomuto právnomu úkonu úspešne súdnou cestou odporovali z dôvodu, že žalovaná týmto úkonom ukrátila žalobcov ako svojich veriteľov (súdom bolo určené, že darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena je voči žalobcom právne neúčinná). Následne sa žalobcovia domáhali upokojenia svojej pohľadávky exekučne a to z majetku, ktorý ušiel odporovateľným úkonom z majetku žalovanej. Prvé exekučné konanie viedli voči osobe, ktorá mala z odporovacieho úkonu prospech (voči synovi žalovanej), ktoré konanie bolo súdom zastavené po ustálení, že žalobcovia majú právo uspokojiť svoju pohľadávku voči priamej dlžníčke a viesť exekúcie iba voči nej. Spôsobom navrhovaného výkonu exekúcie predajom nehnuteľností, ktorej vlastníkom bol syn žalovanej, ktorý ani nebude účastníkom exekučného konania. Následne žalobcovia podali nový návrh na exekúciu voči priamej dlžníčke – žalovanej, ktoré konanie sa viedlo pod č.k. 63Ek/557/2019 na Okresnom súde v Banskej Bystrici a u exekútora JUDr. Jozefa Martišíka. Dlžníčka – žalovaná aj v tomto exekučnom konaní opäť podávala nedôvodné návrhy na zastavenie exekúcie, sťažnosti a po vyčerpaní všetkých právnych prostriedkov účelovo podala návrh na oddĺženie a to napriek tomu, že mala vedomosť o exekúcii vedenej žalobcami, v ktorej mali reálnu a zákonnú možnosť vymoženia svojej pohľadávky v celom rozsahu. Uvedené

exekučné konanie žalovaná využila ako dôvod na podanie návrhu na konkurz s cieľom túto exekúciu zastaviť, aby žalobcovia po rokoch vymáhania svojej pohľadávky nemohli byť ako veritelia uspokojení. Súdny exekútor bol právneho názoru, že je potrebné upustiť od exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej a to napriek ust. § 166h ZKR. Žalovaná nemala snahu uhradiť žalobcom svoj záväzok, práve naopak, vykonávala kroky smerujúce k tomu, aby ich pohľadávka uspokojená nebola. Svoje tvrdenia žalobcovia podložili predložením rôznych súdnych rozhodnutí vydaných v sporoch/exekúciách vedených medzi uvedenými stranami na rôznych súdoch.

3. Dňa 21.1.2022 sa vo veci konalo prvé pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobcov okrem iného uviedol, že pohľadávka žalobcov bola vymáhaná exekučne a Okresný súd Banská Bystrica vyhovel námietkam žalobcov proti Upovedomeniu o zastavení exekúcie a toto upovedomenie o zastavení exekúcie zrušil (uznesenie č.k. 63Ek/557/2019 zo dňa 1.6.2020, právoplatné dňa 1.7.2020 vid' čl. 253). Uviedli, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť a exekúcia pokračuje ďalej, kde žalovaná stále robí obštrukcie, znova podávala návrh na zastavenie exekúcie dňa 3.8.2022, ktorý návrh bol súdom opäť zamietnutý (vid' čl. 313-316). Právny zástupca žalobcov nevedel uviesť, či predmetom exekúcie je aj príslušenstvo pohľadávky, v akej výške a túto skutočnosť žiadal zistiť od súdneho exekútora resp. navrhol jeho výsluch.

4. Z pripojeného konkurzného spisu sp.zn. 40Odk/880/2019 bolo zistené, že konkurz vyhlásený na majetok žalovanej bol vyhlásený uznesením zo dňa 18.12.2019 a bol zrušený Oznámením správcu o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, ktorý bol zverejnený v OV č. 191/2021 dňa 5.10.2021 s účinkami zverejnenia ku dňu 6.10.2021.

5. Dňa 5.4.2023 v spojení s oznámením doručenom dňa 14.6.2023 právny zástupca žalobcov súdu písomne oznámil, že v exekučnom konaní č.k. 63Ek/557/2019 vedenom voči žalovanej, bola vymožená pohľadávka žalobcov v plnej výške (predajom nehnuteľností na dražbe, ktoré ušli z majetkovej podstaty priamej dlžníčky), v dôsledku čoho stratili aktívnu legitímáciu a žalobu o zrušenie oddĺženia z toho dôvodu zobrali späť. Uviedli, že nemohli mať vedomosť, či sa podarí úspešne zrealizovať tento predaj a výťažok rozdeliť tak, aby veritelia získali svoju pohľadávku v celom rozsahu. Žalobu o zrušenie oddĺženia preto podali dôvodne, ako reakciu na správanie dlžníčky, ktorá do samého konca zneužívala výkon svojich práv a snažila sa všemožným spôsobom zmať uspokojenie ich pohľadávky. Z uvedeného dôvodu žiadali, aby súd nepriznal žiadnej strane náhradu trov konania.

6. Podľa § 144 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP, Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. V dôsledku späťvzatia žaloby žalobcami v celom rozsahu súd konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil, keďže späťvzatím žaloby žalobcovia prejavili svoju vôľu, aby súd o ich žalobe nerozhodoval. Súd zároveň vyzval žalovanú, aby v prípade ak so späťvzatím žaloby nesúhlasí, oznámila v lehote 10 kal. dní vážne dôvody, pre ktoré so späťvzatím žaloby nesúhlasí. Žalovaná dňa 14.11.2023 oznámila, že súhlasí so späťvzatím žaloby žalobcov v celom rozsahu. Ohľadne náhrady trov konania uviedla, že žiada priznať ich náhradu, nakoľko žalobcovia zapríčinili späťvzatím žaloby zastavenie konania, pričom je irelevantné, že v exekučnom konaní bola vymožená pohľadávka žalobcov v súvislosti s priznaním náhrady trov konania. Podanie žaloby bolo iniciované zo strany samotných žalobcov, neboli na takéto podanie vyzvaný napr. zo strany súdu, preto je na mieste, aby súd rozhodol, o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípade, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom resp. z časti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Otázka ustanovenie nezakladá voľnú možnosť jeho aplikácie ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Žalovaná nesúhlasí so špekulatívnosťou svojho konania, poukázala, že v zmysle CSP len využila možnosť procesnej obrany a nie je zrejmé, prečo by mala byť

sankcionovaná za jej využitie tým, že jej súd nemá priznať náhradu trov konania, keďže žalobcovia zavinili zastavenie konania.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. V danom prípade má súd jednoznačne za to, že neexistuje zavinenie na strane žalobcov na zastavení konania. V konaní bolo nesporné, že žalobcovia mali voči žalovanej judikovanú pohľadávku (od februára 2018 – v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, viď vyššie), pričom taktiež bolo nesporné, že žalovaná nemala záujem na dobrovoľnom plnení svojho záväzku voči žalobcom (žalobcovia sa súdnou cestou domáhali priznania svojej pohľadávky voči žalovanej od roku 2011, pričom exekučný titul nadobudli až v roku 2018, zároveň sa museli domáhať neúčinnosti darovacej zmluvy voči nim, keďže žalovaná byt, z ktorého jediného majetku bola schopná uspokojiť pohľadávku žalobcov, bezplatne previedla na svojho syna a zároveň byt zaťažila vecným bremenom doživotného užívania pre seba a svojho druhu, pričom žalobcovia sa úspešne odporovateľnosti tohto úkonu domohli, následne sa snažili svoju pohľadávku vymôcť exekučne – z čoho jednoznačne vyplýva nezáujem žalovanej na dobrovoľnej úhrade pohľadávky žalobcov). Žalobcovia tak boli nútení domôcť sa svojej judikovanej pohľadávky jedine tým, že po oddĺžení žalovanej (kedy sa ich pohľadávka voči žalovanej, ktorú žalovaná nemala záujem roky uhradiť ani čiastočne dobrovoľne, stala voči nim nevymáhateľná) sa podaním žaloby domáhali zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer. Žalobcovia v čase podania žaloby splnili všetky procesné podmienky, takisto aj povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda žaloba vzhľadom na nezáujem žalovanej splniť ich pohľadávku dobrovoľne aspoň čiastočne, bola podaná dôvodne. Takisto je nevyhnutné zdôrazniť, že v čase podania žaloby žalobcami (dňa 18.2.2020) nebolo jednoznačne na exekučnom súde ustálené, či sa tejto pohľadávky žalobcov oddĺženie žalovanej dotýka alebo nie a teda či sa v exekúcii na jej vymoženie bude a môže pokračovať ďalej alebo nie a zároveň nebolo zrejmé, či sa táto bude vymáhať exekučne v celom rozsahu resp. či v rámci exekúcie bude celá vymožená. O uvedenom rozhodol exekučný súd až uznesením sp.zn.63Ek/557/2019 zo dňa 1.6.2020, teda až 4 mesiace po podaní žaloby žalobcami, pričom ani v tom čase nebolo zrejmé, v akom rozsahu sa v exekúcii bude ďalej pokračovať (t.j. či sa bude vymáhať aj celé príslušenstvo pohľadávky žalobcov resp. nebolo zrejmé a možné s istotou predvídať, či pohľadávka žalobcov bude v plnom rozsahu vymožená).Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti má súd jednoznačne za to, že žaloba žalobcov o zrušenie oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer bola podaná dôvodne. Preto nie je možné pričítať na ťarchu žalobcov, že následne bola ich pohľadávka v plnom rozsahu uspokojená v rámci exekúcie vedenej voči žalovanej, v ktorej sa ich pohľadávka uspokojila z majetku, ktorý odporovateľným úkonom ušiel z majetku žalovanej. Takisto nebolo možné od žalobcov spravodlivo požadovať, aby žalobu o zrušenie oddĺženia podávali až po ukončení celého exekučného konania, nakoľko podanie žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer je limitované zákonom stanovenou lehotou 6 rokov od oddĺženia, pričom žalobcovia nemali možnosť reálne predvídať časové obdobie, v ktorom dôjde k jej ukončeniu. Vzhľadom k tomu, že v čase podania žaloby bola táto podaná aktívne vecne legitimovanými osobami, pričom až následne došlo k úhrade judikovanej pohľadávky žalobcov voči žalovanej, v dôsledku čoho žalobcovia stratili postavenie veriteľov, ktorí by boli dotknutí oddĺžením žalovanej, z ktorého dôvodu zobrali žalobu späť v celom rozsahu, súd má jednoznačne za to, že neexistuje zavinenie zo strany žalobcov na zastavení konania. Preto súd náhradu trov konania žalovanej nepriznal. Záverom súd podotýka, že obdobne o náhrade trov konania rozhodol i v konaní vedenom pod sp. sn. 38Odi/13/2020-304 dňa 27.6.2023, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici výrok súdu I. inštancie o tom, že náhradu trov konania žalovanému v obdobnom prípade z obdobných dôvodov nepriznal, potvrdil uznesením č.k. 41CoKR/23/2023-327 zo dňa 18.10.2023. V uvedenom rozhodnutí sa Krajský súd v Banskej Bystrici stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v takomto prípade (ak dôjde k zániku pohľadávky žalobcu splnením po začatí konania o zrušenie oddĺženia) neexistuje zavinenie žalobcu na zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch rovnopisoch (§ 357 písm. m/ CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.